

Dosarul nr. 2ra-502/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov. Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Mușat împotriva Vladimir Mușat cu privire la rezilierea contractului de locațiune cu eliberarea încăperilor și evacuarea din bunul imobil,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 iulie 2018, Galina Mușat a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Mușat solicitând rezilierea contractului de locațiune din 05 mai 2014, încheiat între Galina Mușat și Vladimir Mușat, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău sub nr. 0100/14/62122, cu eliberarea tuturor încăperilor și evacuarea lui Vladimir Mușat din imobilul situat în mun. Chișinău, sect. Buiucani, str. XXXXX, nr.4. Totodată, a pretins ca cheltuielile de judecată să fie puse pe seama pârâtului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în data de 05 mai 2014, la inițiativa fiului Vladimir Mușat a fost încheiat contractul de locațiune a casei de locuit din str. XXXXX, 4, mun. Chișinău, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu nr. 0100/14/62122. Conform pct. 2.3 și pct. 2.6 din contract, locațiunea este gratuită, cu termen nelimitat.

Totodată, a menționat că în contract s-a stipulat că toate datoriile și plățile comunale existente până la încheierea contractului să fie achitate. În pct. f) din contract s-a indicat că toate plățile comunale se achită de persoana care le-a consumat.

Reclamanta a afirmat că pârâtul a acumulat datorii majore față de furnizorul SA „Moldovagaz”, ceea ce se confirmă prin hotărîrea din 12 decembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani privind încasarea sumei de 57455 de lei. De moment datoria constituia 109114,16 lei. Astfel, la data de 14 februarie 2018 executorul judecătoresc Maxim Romaliischi a încasat de la ea suma de 113839,85 de lei.

De asemenea, a declarat că în baza dispoziției de încasare nr. 966.2 din 09 ianuarie 2018 a achitat suma de 3 457,16 lei pentru prestarea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare. La 25 aprilie 2018 a achitat contul personal al contribuabilului în suma de 248,61 de lei, iar la 10 ianuarie 2018 datoriile pentru energia electrică.

La 28 martie 2018, reclamanta a solicitat pârâtului, prin preaviz, rezilierea contractului de locațiune, cu eliberarea tuturor încăperilor și achitarea datoriilor acumulate pentru perioada respectivă, însă pârâtul nu s-a conformat, apreciindu-l ca fiind declarativ, lipsit de probe.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Galina Mușat și s-a reziliat contractul de locațiune a casei de locuit din str. XXXXX, nr.4, mun.Chișinău, încheiat la 05 mai 2014 între Galina Mușat și Vladimir Mușat; s-a obligat Vladimir Mușat să elibereze bunul imobil- casa de locuit din str. XXXXX, nr.4, mun.Chișinău; s-a încasat de la Vladimir Mușat în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 de lei.

Prin decizia din 05 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea și s-a menținut hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel raportând prevederile art. 512 alin.(1), art. 572 alin.(2), art.667 alin.(1), art. 875, art. 876, art. 905 alin. (1) Cod civil, la circumstanțele speței, a considerat că prima instanță just a ajuns la concluzia de a admite acțiunea formulată de Galina Mușat. Or, în speță s-a demonstrat nerespectarea de către locatar a obligațiilor asumate prin contractul de locațiune, iar reclamanta solicitând rezilierea contractului a acționat cu respectarea prevederilor art. 905 alin. (1) Cod civil.

De asemenea, a accentuat că cumulul probelor prezentate denotă cu certitudine încălcarea de către locatar a clauzelor contractului de locațiune, or, conform pct. f), după încheierea contractului de locațiune anume ultimul a fost obligat să achite serviciile comunale consumate. Iar odată ce pârâtul nu a prezentat vreun înscris din care rezultă că serviciile comunale au fost consumate de către alte persoane, afirmațiile acestuia precum că datoriile nu-i pot fi imputate, sunt lipsite de suport probatoriu.

La fel, instanța de apel a apreciat critic alegația din apel precum că, în cadrul examinării cauzei nu au fost combătute argumentele pârâtului cu privire la nerespectarea procedurii prelabile. Or, este îndubitabil faptul respectării procedurii prelabile, în circumstanțele în care la data de 28 martie 2018 în adresa lui Vladimir Mușat a fost expediat un preaviz, la care pârâtul a răspuns la aceeași dată, fapt care confirmă recepționarea preavizului de către pârât. Prin urmare se demonstrează respectarea procedurii prelabile de soluționare a litigiului.

La 13 ianuarie 2020, Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea, a declarat recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Galina Mușat ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța a interpretat în mod eronat legea. Or, instanța de apel a făcut abstracție atât de normele legale privind contractele de locațiune, cât și prevederile contractuale, încălcând grav drepturile locatarului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 05 decembrie 2019, iar Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea, a declarat recurs la 13 ianuarie 2020, ceea ce denotă că recursul este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vladimir Mușat, reprezentat de avocatul Liviu Capcelea, împotriva deciziei din 05 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat